

Populær Oppdalskveld i Todalen

Av: Jon Olav Ørsal

Det var stor stemning da Oppdal Spellmannslag lørdag dro i gang konserten med "Festvalsens" i et fullsatt Todalen ungdomshus. Oppdal Spellmannslag var kommet til Todalen for å være med og blåse liv i den gamle forbindelsen mellom Todalen og Oppdal.

Formann i Todalen historielag, Reidar Østvik, kunne i sin innledning fortelle at det er dokumentert at det har vært trafikk mellom Nordmøre og Oppdal hele 8000 år tilbake. Men den store aktiviteten har nok foregått de siste århundrene, og størst var nok aktiviteten før det ble vei gjennom Gråora. På den tiden ble det nok brukt hest til å frakte varer til og fra kysten på Nordmøre. På Kårvatn finnes det mye gammel dokumentasjon på dette, og der ble det da også drevet skystasjon for denne trafikken. Fra innlandet ble det transportert bl.a. fjellsmør og skifer, mens returlasten var nok mer variert, og bestod nok både av spekesild og mye annet som det var behov for. Og kanskje ble det også med litt hollandsk genever.

I den senere tid var nok trafikken mer preget av totalinger som dro til Oppdal og andre innlandsbygder på slåttearbeid, og det er nok dette vi har hørt mest om i den senere tid.

Østvik benyttet også anledningen til å fortelle om historielagets virksomhet og om arbeidet med krigsminneheftet, som er det siste prosjektet som laget har jobbet med.

Flott konsert

Oppdal Spellmannslag fikk skikkelig kontakt med publikum i ungdomshuset denne kvelden.

Spellmannslaget hadde lagt opp til et godt og variert program, og vi fikk høre mye god musikk og sang med tradisjoner knyttet til både Oppdal, Todalen og Nordmøre for øvrig. Spellmannen Hallvard Ørsal, eller Todalingen som han vart kalla på Oppdal, sto nok sentralt i utvekslingen av musikkulturen mellom Oppdal og Nordmørsbygdene. Og det var vel naturlig at en god del av programmet var knyttet til musikken hans.

Spellmannslaget fikk vist at det har mange dyktige musikere som virkelig kan traktere sine instrument. Og de som imponerte mest var ungdommene som var med. En kan nevne Rikke von Ommeren og Kristin Gravaunet som imponerte på sine toradere. Vi kan godt forstå at de befinner seg i eliteklassen på landsbasis. Men vi skal heller ikke glemme Even Røhjell på trekkspill og Knut Håvard Bjørkås på fele. De imponerte stort. I tillegg spilte både en egen trekkspillgruppe og et eget felelag. Så når det ble krydret med litt sang, kan en si at det ble både stor variasjon og bredde i programmet.

Gjennom konserten fikk vi høre mye kjent musikk og noe som kanskje er mindre kjent. Av det mest kjente kan nevnes Tovassvalsen, Storpolsdansen, Kveld i Trollheimen, Drømmen om Kårvatn.

Publikum kvitterte for konserten med stående applaus, og det var tydelig at det var god kjemi mellom musikere og publikum denne kvelden. Hele programmet ble godt presentert og bundet sammen med gode historier av spellemannslagets konferansier Sverre Bjørkås, som avsluttet med å si at "Hit kjem vi sikkert att, for her va det trivele å vårrå".

Lunde-potpurri

Men totalingen hadde også egne krefter på scenen denne kvelden. Historielaget holder på og samler inn materiale etter Jon Lunde, og i den forbindelse fikk vi framført et potpurri av noen av hans revyviser. Jon Lunde var kjent både som idrettsmann, musiker og revymann. Han har skrevet et utall med revyviser og andre viser og vers som historielaget nå prøver å samle inn og systematisere. Senere er det planer om å gjøre innspillinger av dette og prøve å gi det ut i form av en DVD og muligens som en egen trykksak.

Rømmegrøt

Todalen er også kjent for rike mattradisjoner. Denne kvelden hadde Olina Halle og resten av kjøkkengjengen sørget for store kjeler med rømmegrøt, og det var tid tider lang kø for å få kjøpt seg en porsjon. Og det så ut til at folk koste seg rundt bordene og rømmegrøt med spekemat gikk ned på høykant, samtidig som praten gikk.

Skikkelig gammeldans

Etter at programmet var ferdig og salen var ryddet var det full fart på dansegulvet. Spellmannslaget sørget for skikkelig gammeldansmusikk, og det var full aktivitet på dansegulvet helt til siste dansen var over.

Teksten er brukt i oppslag i avisa Driva i april 2005.